

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2996/2019
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „Водовод и канализација“ Суботица, чији је пуномоћник Мирјана Грос, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Рада Рвовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 262/17 од 19.02.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 262/17 од 19.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж 262/17 од 19.02.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Гж 262/17 од 19.02.2019. године, ставом првим изреке одбачен је захтев тужене за изузеће судија Вишег суда у Суботици Марије Ракић, Александре Пекез Калинић и Жужане Фелди. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужене и потврђено решење Основног суда у Суботици П 1154/14 од 07.09.2016. године, којим је тужена, као таксени обвезник, обавезана да на рачун судског извршитеља на име судских такси, опомене и казнене таксе, уплати укупно 10.959,00 динара, а уколико то не учини у остављеном року одређено је извршење ради наплате наведених износа. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка од 12.000,00 динара.

Против решења другостепеног суда тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи применом члана 404. ЗПП ради разматрања правних питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног

права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажним решењем донетим у другом степену одлучено је о захтеву за изузеће и наплати судских такси. Имајући у виду да ревизија није изјављена против другостепене пресуде, већ против решења другостепеног суда о захтеву странке који није предмет спора, односно тужбеног захтева, али и да је одлука донета уз адекватну примену права, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“ бр.106/15, ...54/19 и 9/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаним решењем одлучено је о принудној наплати судске таксе и захтеву за изузеће судија.

Наплата судских такси регулисана је Законом о судским таксама („Сл. гласник РС“ бр.28/94, ... и 106/15), којим је у члану 40. став 3. прописано да се поступак извршења наплате судских такси спроводи према одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења. Одредбом члана 24. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“ бр.106/15, 106/16 и 113/17), прописани су правни лекови у извршном поступку и то само жалба и приговор, док је одредбом члана 27. став 3. овог Закона прописано да против правноснажног решења нису дозвољени ни ревизија, ни понављање поступка. Према члану 39. истог Закона, у извршном поступку и поступку обезбеђења сходно се примењује закон којим се уређује парнични поступак, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Правноснажним решењем одбачен је и захтев тужене за изузеће наведених судија, применом члана 70. став 1. ЗПП, а ставом 4. истог члана прописано је да против решења из став 1. овог члана није дозвољена посебна жалба.

Из напред наведених законских одредаба произилази да се поступак доношења оба решења о којима је одлучено побијаном одлуком, спроводи применом закона којим се уређује парнични поступак, дакле Закон о парничном поступку, којим је у члану 420. став 1. прописано да странке могу изјавити ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Имајући у виду изнето, односно да је у конкретном случају ревизија изјављена против правноснажне судске одлуке о захтеву за изузеће и наплати судске таксе, односно да се ревизијом оспорава решење којим се поступак правноснажно не окончава, то

ревизија није дозвољена ни по одредбама закона који регулише поступак извршења и обезбеђења, а ни применом члана 420. став 1. Закон о парничном поступку, то је и ревизија тужене недозвољена, па је на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић